18/02/2019

Ο θεάρεστος βίος της Αγίας Φιλοθέης της Αθηναίας

/ Ορθόδοξες Προβολές

Αύριο είναι η μεγάλη εορτή της αγίας Φιλοθέης της Αθηναίας, η οποία μαρτύρησε στις 19 Φεβρουαρίου 1589 στην Αθήνα. Η Αγία καταγόταν από τη σπουδαία οικογένεια των Μπενιζέλων. Γεννήθηκε δε με θαυματουργικό τρόπο, ύστερα από προσευχές των γονέων της προς την Υπεραγία Θεοτόκο, διότι για χρόνια δεν αποκτούσαν παιδί.

Φρόντισαν οι ευσεβείς γονείς της να την αναθρέψουν με επιμέλεια και να την μορφώσουν με την ανθρώπινη και θεία σοφία. Σε πολύ μικρή ηλικία την πάντρεψαν με ένα πλούσιο άρχοντα της Αθήνας , κατά πολύ μεγαλύτερό της, ο οποίος της συμπεριφερόταν με απάνθρωπη σκληρότητα και αυταρχικότητα. Η Αγία υπέμενε τη σκληρή συμπεριφορά του συζύγου της επί τρία ολόκληρα χρόνια . Τελικά ο σύζυγός της απεβίωσε ξαφνικά. Η αγία έμεινε πλέον στο πατρικό της σπίτι με τους

γονείς της. Πολλοί νέοι τη ζήτησαν σε γάμο, όλα τα αρχοντόπουλα της Αθήνας και της περιοχής ,εκείνη όμως απέρριπτε όλες τις προτάσεις. Η αγία , απ’ ό,τι φαίνεται άλλα σκεπτόταν και ποθούσε.

Μετά τον θάνατο των γονέων της , ύστερα από δέκα χρόνια, έγινε μοναχή μαζί με τις υπηρέτριες του σπιτιού της και άλλες κοπέλλες που επιθυμούσαν τον μοναχικό βίο. Κατόπιν οράματος δε, ανήγειρε ναό προς τιμήν του Αποστόλου Ανδρέου του Πρωτοκλήτου και Μονή εκεί όπου σήμερα είναι η Ι. Αρχιεπισκοπή Αθηνών.

Εάν η Αγία Φιλοθέη ήθελε απλώς να γίνει μοναχή, υπήρχαν πολλές μονές όπου θα μπορούσε να εγκαταβιώσει και μακριά από την Αθήνα. Όμως ο σκοπός της δεν ήταν να ζήσει μόνο την μοναχική ζωή αλλά να βοηθήσει τον λαό, ο οποίος δεινοπαθούσε κυριολεκτικά στη σκλαβιά των Τούρκων. Έτσι έφτιαξε το μοναστήρι της κάτω από την Ακρόπολη, μέσα στην πόλη.

Ήταν ένα μοναστήρι διαφορετικό από τα άλλα. Μέσα σε αυτό λειτουργούσε σχολείο, νοσοκομείο , γηροκομείο, ορφανοτροφείο, εργαστήρια εκμάθησης υφαντικής, κεντήματος. Εκεί τα παιδιά της Αθήνας μάθαιναν γράμματα, την πίστη τους και την ιστορία τους. Εκεί οι γυναίκες της Αθήνας και των περιχώρων μάθαιναν διάφορες τέχνες που τους ήταν χρήσιμες στην οικογένειά τους. Όταν παντρεύονταν ήξεραν να υφάνουν , να ράψουν τα ενδύματα για όλη την οικογένεια , ακόμη μπορούσαν να πωλήσουν, ώστε να έχουν οικονομική ευχέρεια , να πληρώνουν τον φόρο τους, να μην αναγκάζονται να εργάζονται στα τουρκόσπιτα και να κινδυνεύουν ποικιλοτρόπως.

Έτσι δημιουργήθηκε μια εμπορική κίνηση στην Αθήνα , με κέντρο το μοναστήρι της αγίας Φιλοθέης. Κοντά εξάλλου ήταν και ο Πειραιάς, το λιμάνι.

Πολλές Ρωμιές σκλάβες των Τούρκων, που πιέζονταν να αλλαξοπιστήσουν, κατέφευγαν στη μονή της Αγίας Φιλοθέης , η οποία τις δεχόταν, τις περιέθαλπε και τις έκρυβε σε ειδικά διαμορφωμένες κρύπτες .Στη συνέχεια ,ντυμένες μοναχές ,μέσα από τα μετόχια της Αττικής και των Κυκλάδων, έφευγαν ελεύθερες για τους τόπους τους.

Η Μονή είχε μεγάλη περιουσία, από την πατρική οικογένεια της Αγίας αλλά και από τον σύζυγό της, η οποία αυξανόταν συνεχώς με τις διάφορες δωρεές. Δυστυχώς υπήρχαν Ρωμιοί οι οποίοι υπέβλεπαν την αύξηση της περιουσίας της μονής και προσπαθούσαν να την καταπατήσουν , χωρίς να αντιλαμβάνονται το τεράστιο έργο το οποίο επιτελούσε η μονή. Υπήρξε ακόμη σύγκρουση και με τον Άγιο Τιμόθεο , επίσκοπο Ευρίπου, ιδρυτή της Ι. Μονής Πεντέλης. Τόση αναστάτωση δημιουργήθηκε ,ώστε το Οικουμενικό Πατριαρχείο αναγκάστηκε να στείλει

ανώτατο αξιωματούχο του, για να εξετάσει επί τόπου την υπόθεση. Το αποτέλεσμα ήταν ευνοϊκό για την μονή της Αγίας.

Οι Τούρκοι ωστόσο γρήγορα αντελήφθησαν ότι κάτω από τα μάτια τους γινόταν ένα έργο – βόμβα για την εξουσία τους, Έτσι συνέλαβαν την Αγία, αν και ήταν ασθενής και την οδήγησαν στον βοεβόδα της Αθήνας, ο οποίος διέταξε να φυλακιστεί. Η μονή λεηλατήθηκε. Στις προτροπές του για εξώμοση η Αγία απάντησε με γενναιότητα ομολογώντας τον Χριστό Θεό αληθινό. Ο ηγεμόνας τότε διέταξε να βασανιστεί και να θανατωθεί. Επενέβησαν όμως οι πρόκριτοι των Αθηνών και με χρήματα κατόρθωσαν να την ελευθερώσουν.

Η Αγία ,για να μην επιβαρυνθούν οι άνθρωποι οικονομικά ,υποθήκευσε την περιουσία της μονής, ακόμη και τα ιερά σκεύη, για την εξεύρεση χρημάτων. Έστειλε μάλιστα επιστολή στην Γερουσία της Βενετίας και κατόρθωσε να πετύχει γενναία ετήσια οικονομική επιχορήγηση. Έτσι η Μονή του Αγίου Ανδρέα ανέκαμψε και συνέχιζε το έργο της χωρίς μάλιστα να κάνει διακρίσεις σε Τούρκους και Ρωμιούς.

Τελικά οι Τούρκοι , επειδή δεν μπορούσαν φανερά να πλήξουν την Αγία και να σταματήσουν το έργο της, λόγω του κύρους που είχε ανάμεσα στον λαό και της φήμης της, που εξαπλωνόταν πέρα από την Αττική , ενήργησαν διαφορετικά.

Στις 3 Οκτωβρίου, εορτή του Αγίου Διονυσίου του Αρεοπαγίτου, πολιούχου των Αθηνών, η Αγία με κάποιες μοναχές έκαναν αγρυπνία στο μετόχι τους , τον Άγιο Ανδρέα στα Πατήσια . Πέντε Τούρκοι , καλυπτόμενοι από το σκοτάδι, όρμησαν στην εκκλησία , άρπαξαν την Αγία και την χτύπησαν τόσο πολύ που την άφησαν μισοπεθαμένη. Οι μοναχές την μετέφεραν στο άλλο τους μετόχι στην Καλογρέζα, όπου παρέμεινε κλινήρης, υποφέροντας από τους πόνους εξαιτίας του ξυλοδαρμού, χωρίς να μπορεί να σηκωθεί , μέχρι την 19η Φεβρουαρίου του 1589, που παρέδωσε την αγία της ψυχή.

Η μονή συνέχισε το έργο της , μέχρι που στα χρόνια της Επανάστασης του 21 λεηλατήθηκε , ερειπώθηκε και εγκαταλείφτηκε. Σήμερα υπάρχει ανακαινισμένος μόνο ο ναός στον περίβολο της Ι. Αρχιεπισκοπής Αθηνών.

Το τίμιο λείψανο της Αγίας, μετά την ανακομιδή, βρέθηκε ακέραιο να ευωδιάζει και να μυροβλύζει. Μέχρι σήμερα ευρίσκεται στον Ι. Μητροπολιτικό Ναό των Αθηνών.